

DIN CUPRINS:

Completarea declarațiilor
fiscale și aplicarea
legislației GDPR
pag. 5

Servicii medicale
suportate de angajat.
Tratament fiscal
și contabil
pag. 6

Depășirea plafonului
de plăți în numerar.
Consecințe
pag. 7

Regimul contabil
pentru fonduri europene
nerambursabile
pag. 9

Import și export de
servicii
pag. 12

Monitorul Contabil

100% siguranță legislativă și maximă economie de bani

Principalele modificări la normele privind Codul fiscal în domeniul impozitului pe venit și al contribuțiilor sociale

Opinia specialistului!

O modificare de interes major pentru persoanele fizice care desfășoară activități inde-

pendente, obțin venituri din drepturi de proprietate intelectuală, închiriază bunuri sau obțin venituri din alte surse este cea adusă de H.G. nr. 354/2018 privind modificarea Normelor metodologice la Codul fiscal, în domeniul impozitului pe venit și al contribuțiilor sociale obligatorii.

Declarația unică și avantajele plăților anticipate

Nu mai este mult timp până la data-limită legală de depunere a declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale (15 iulie 2018), declarație care trebuie depusă de persoanele fizice care obțin venituri din activități independente, din drepturi de proprietate intelectuală, chirii, precum și alte venituri.

Mai exact, acest formular va fi depus de toți cei care, pe legislația anterioară, aveau obligația depunerii D200 (Declarație privind venitul realizat) dacă deja nu au depus-o.

Nu depun declarația unică persoanele fizice impuse la normă de venit sau cu reținere la sursă, unde impozitul este final.

Calculul impozitului datorat va fi făcut de ANAF, prin decizie de impunere, ca excepție de la regula generală care se va aplica doar din 2019 (cea prin care contribuabilul va stabili impozitul) și tot ANAF va raporta pierderile fiscale anterioare (tot ca excepție).

Depunerea declarației se va realiza on-line, prin excepție în 2018 fiind permisă și depunerea în formă listată a acesteia.

Sunt importante de reținut **bonificațiile** acordate de stat pentru plățile anticipate și depunerea on-line a declarației.

De exemplu, la impozitul pe venit, bonificația este de 5% din impozitul plătit integral până la data de 15 martie 2019 dacă depunerea declarației se face on-line.

Dacă plata impozitului se face anticipat, integral, până la 15 decembrie 2018, atunci se mai acordă o bonificație de 5% cele două putând fi cumulate.

Așadar, dacă depuneți declarația on-line și dacă achitați integral, anticipat, impozitul pentru 2018 până la data de 15 decembrie 2018 beneficiați de o reducere de 10% a acestuia. Dacă depuneți on-line declarația, dar nu achitați anticipat, integral până la 15 decembrie 2018, însă achitați, integral, suma datorată până la 15 martie 2019, atunci beneficiați doar de 5% din bonificație la impozit.

Așadar, avantaje deloc de neglijat atunci când contribuabilii efectuează plăți anticipate și/sau depun declarația unică în sistem on-line, avantaje prin care ANAF vrea să stimuleze persoanele fizice și să demonstreze că noua declarație va avea un impact favorabil atât pentru bugetul de stat, cât și pentru contribuabili.

Josad Jingo

Impozitul pe venit:

- introducerea sistemului de autoimpunere și înlocuirea sistemului de stabilire a obligațiilor de plată în baza deciziilor de impunere;
- posibilitatea efectuării de plăți în contul impozitului pe venit oricând în cursul anului până la termenul de plată, respectiv data de 15 martie a anului următor celui de realizare a veniturilor;
- introducerea bonificațiilor la plata impozitului pe venit;
- eliminarea normelor actuale legate de obligația depunerii documentelor justi-

ficative la organul fiscal de către următoarele categorii de persoane:

- a) persoanele cu handicap grav sau accentuat în vederea scutirii de impozitul pe venit;

continuare în pagina 2 →

urmare din pagina 2 →

- b) persoanele impuse pe baza normelor de venit care își întrerup temporar activitatea;
  - c) persoanele care obțin venituri din cedarea folosinței bunurilor;
- eliminarea obligației de înregistrare la organul fiscal a contractului de închiriere;
  - înlocuirea sintagmei „încadrarea în activitatea de creare de programe pentru calculator” cu sintagma „condițiile privind acordarea facilității fiscale” pentru a corespunde prevederilor Codului fiscal;
  - eliminarea normelor actuale cu privire la plățile anticipate de impozit pe venit în cazul persoanelor fizice care obțin venituri din activități independente, drepturi de proprietate intelectuală, venituri din cedarea folosinței bunurilor, venituri din activități agricole, silvicultură și piscicultură;
  - înlocuirea cotei de impozit pe venit pentru anumite venituri, în situația în care cota de impozitare este, începând din data de 1 ianuarie 2018, de 10%;
  - eliminarea din cuprinsul normelor privind veniturile din activități independente a prevederilor referitoare la veniturile din drepturi de proprietate intelectuală și reglementarea acestora în cuprinsul unei categorii distincte de venit;
  - clarificarea regimului fiscal al veniturilor obținute în baza contractelor de activitate sportivă definite prin Legea educației fizice și sportului nr. 69/2000, în sensul introducerii sistemului de reținere la sursă a impozitului;
  - precizări privind condițiile în care contribuabilii persoane fizice pot opta pentru direcționarea cotei de 2% din impozitul datorat pentru susținerea entităților non profit care se înființează și funcționează în condițiile legii, a unităților de cult, precum și pentru acordarea de burse private sau a entităților, sau cotei de 3,5% din impozitul datorat pentru entitățile non profit și unitățile de cult, care sunt furnizori de servicii sociale acreditați în condițiile legii;
  - opțiunea de direcționare a cotei de 2% sau de 3,5%, după caz, din impozitul pe venit datorat, de către plătitorul de venit, aceasta fiind valabilă pentru o perioadă de cel mult 2 ani fiscali consecutivi;
  - s-au introdus norme referitoare la sistemul de auto-impunere al contribuabililor persoane fizice cu privire la:
    - a) ajustarea normei anuale de venit de către contribuabil care obțin venituri din activități independente și cedarea folosinței bunurilor;
    - b) obligațiile contribuabililor persoane fizice pentru stabilirea venitului net anual din activități agricole pe bază de norme de venit;
  - eliminarea prevederilor referitoare la corectarea de către organul fiscal a obligațiilor fiscale pentru contribuabilii împuși pe baza normelor de venit și clarificarea modului de stabilire a normelor de venit anual și a impozitului datorat;
  - actualizarea deducerii personale ce va fi luată în calcul în vederea acordării deducerii personale pentru persoanele aflate în întreținerea contribuabilului;
  - actualizarea terminologică a normelor actuale privind deducerea contribuțiilor sociale pentru persoanele care realizează venituri din salarii și asimilate salariilor, ca urmare a schimbării modalității de calcul al contribuțiilor sociale;
  - abrogarea normelor actuale privind deducerea contribuțiilor de asigurări sociale de sănătate (CASS), ca urmare a modificării regimului fiscal referitor la deducerea CASS din baza de calcul al impozitului pe venituri, în sensul neacordării deducerii CASS atât pentru veniturile din cedarea folosinței bunurilor, cât și în cazul veniturilor din pensii sau/și a diferențelor de pensii acordate;
  - clarificarea regimului fiscal al aportului în numerar sau echivalentul în lei al aportului în natură efectuate de către contribuabil, la începerea unei activități sau în cursul desfășurării acesteia, din patrimoniul personal în patrimoniul afacerii, precum și clarificarea deductibilității sumelor plătite în avans care se referă la alte perioade fiscale;
  - uniformizarea la 30 de zile a termenului în care contribuabilul are obligația să anunțe organul fiscal în cazul încetării activității independente sau a întreruperii temporare a acesteia, în cursul anului, datorate unor accidente, spitalizării sau altor cauze obiective, inclusiv cele de forță majoră, dovedite cu documente justificative, la cererea contribuabililor;
  - clarificări privind includerea în veniturile din salarii și asimilate salariilor a veniturilor brute realizate în natură;
  - în vederea corelării Normelor metodologice cu prevederile Legii nr. 136/2017, s-au elaborat precizări privind

condițiile de acordare a scutirii de impozit pe venit prevăzute la art. 60 pct. 3 pentru contribuabilii persoane fizice care obțin din aceeași sursă venituri din salarii scutite de impozit, cât și venituri salariale impozabile;

- modalitatea în care contribuabilul își calculează și acordă creditul fiscal extern pentru impozitul plătit în străinătate.

Contribuții sociale obligatorii:

- în cazul persoanelor fizice care realizează venituri din activități independente, drepturi de proprietate intelectuală, activități agricole, silvicultură și piscicultură, asocieri cu persoane juridice, cedarea folosinței bunurilor, investiții și din alte surse, se elimină prevederile referitoare la stabilirea contribuției individuale de asigurări sociale și a contribuției individuale de asigurări sociale de sănătate, în funcție de venitul realizat. Totodată, se introduc clarificări referitoare la aplicarea noului regim fiscal;
- introducerea sistemului de autoimpunere și înlocuirea sistemului de stabilire a obligațiilor de plată privind contribuția de asigurări sociale și contribuția de asigurări sociale de sănătate în baza deciziilor de impunere;
- posibilitatea efectuării de plăți în contul contribuției de asigurări sociale și contribuției de asigurări sociale de sănătate oricând în cursul anului până la termenul de plată, respectiv data de 15 martie a anului următor celui de realizare a veniturilor;
- reținerea la sursă a contribuției de asigurări sociale și a contribuției de asigurări sociale de sănătate, după caz, pentru veniturile obținute de persoanele fizice din drepturi de proprietate intelectuală, în baza contractelor de activitate sportivă, din asocierea cu persoane juridice sau din arendă;
- în situația în care venitul realizat de contribuabilii persoane fizice din drepturi de proprietate intelectuală, în baza contractelor de activitate sportivă, din asocierea cu persoane juridice sau din arendă este sub nivelul a 12 salarii minime brute pe țară, dar prin cumulare, aceste venituri se situează peste nivelul a 12 salarii minime brute pe țară, contribuabilii își calculează singuri contribuția de asigurări sociale și contribuția de asigurări sociale de sănătate, după caz, datorată prin declarația unică;
- se introduce un capitol nou, capitolul VIII „Contribuția asiguratorie pentru muncă”, prin care se aduc clarificări

referitoare la contribuabilii care datorează contribuția asiguratorie pentru muncă și la veniturile pentru care se datorează contribuția;

- exemplificarea modului de încadrare a veniturilor, în cazul persoanelor fizice care realizează venituri din activități independente și din drepturi de proprietate intelectuală, în plafonul reprezentând nivelul a 12 salarii minime brute pe țară, pentru stabilirea obligației de plată a contribuției de asigurări sociale pentru anul 2018, în contextul noului sistem de contribuții sociale;
- exemplificarea modului de încadrare a veniturilor, în cazul persoanelor fizice care realizează venituri din activități independente, drepturi de proprietate intelectuală, activități agricole, silvicultură și piscicultură, asocieri cu persoane juridice, cedarea folosinței bunurilor, investiții și din alte surse, în plafonul reprezentând nivelul a 12 salarii minime brute pe țară, pentru stabilirea obligației de plată a contribuției de asigurări sociale de sănătate pentru anul 2018, în contextul noului sistem de contribuții sociale.

Exemplul 1:

Un comerciant, persoană fizică, estimează că în cursul anului 2018 va realiza un venit net anual în valoare de 150.000 lei.

Persoana fizică nu are calitatea de pensionar și nu este asigurată în sistem propriu de asigurări sociale.

Salariul de bază minim brut pe țară în vigoare în luna iulie 2018 este de 1.900 lei.

Plafonul minim lunar în funcție de care se stabilește obligația plății CAS este de 22.800 lei (1.900 lei x 12 luni). Venitul net anual estimat pentru anul în curs este de 150.000 lei.

Din aplicarea prevederilor art. 148 și 151 din Codul fiscal rezultă următoarele:

- încadrarea în plafon: – venitul net anual, cumulativ, estimat, este mai mare decât 12 salarii de bază minime brute pe țară (150.000 lei > 22.800 lei). Rezultă că persoana fizică datorează contribuția de asigurări sociale;
- stabilirea bazei de calcul al contribuției la venitul ales: – alege ca bază de calcul suma de 25.000 lei;
- stabilirea contribuției datorate: – 25.000 lei x 25% = 6.250 lei

Exemplul 2:

O persoană fizică începe în data de 1 august 2018 să des-

fășoare o activitate independentă (traducător) și estimează un venit net de 30.000 lei.

Până la data de 1 septembrie depune la organul fiscal competent declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice și își stabilește contribuția de asigurări sociale datorată pentru anul 2018 după cum urmează:

- a) stabilirea plafonului anual prevăzut la art. 148 alin. (2) din Codul fiscal, corespunzător numărului de luni de activitate: $22.800 \text{ lei} : 12 \text{ luni} \times 5 \text{ luni de activitate} = 9.500 \text{ lei}$;
- b) încadrarea venitului net estimat pentru lunile de activitate până la sfârșitul anului în plafonul stabilit la lit. a): întrucât suma de 30.000 lei este mai mare decât plafonul recalculat de 9.500 lei, persoana fizică datorează contribuția de asigurări sociale;
- c) alegerea venitului ca bază de calcul al contribuției care nu poate fi mai mic decât plafonul recalculat de 9.500 lei. Persoana fizică a ales ca bază de calcul al contribuției un venit de 10.000 lei;
- d) determinarea contribuției datorate $10.000 \text{ lei} \times 25\% = 2.500 \text{ lei}$.

Exemplul 3:

O persoană fizică încheie un contract cu o publicație, pentru realizarea unor articole jurnalistice. Contractul este încheiat începând cu data de 1 ianuarie 2018 pentru o perioadă de 1 an și trei luni.

Valoarea contractului este de 90.000 lei. Plata se efectuează lunar, pe parcursul derulării contractului, în tranșe egale de 6.000 lei, astfel încât venitul brut estimat pentru anul 2018 este de 72.000 lei.

Venitul net estimat pentru anul 2018 este de 43.200 lei. Întrucât venitul net estimat este mai mare decât plafonul de 22.800 lei, persoana fizică datorează contribuția.

Prin contract, persoana fizică stabilește cu beneficiarul lucrării ca acesta să calculeze, să rețină, să declare și să plătească contribuția datorată la un venit ales de 23.000 lei.

Având în vedere că plata se efectuează lunar, plătitorul de venit are obligația ca lunar să rețină la sursă contribuția datorată în sumă de 479 lei.

Pe data de 31 august 2018, contractul încetează.

Venitul net realizat aferent perioadei în care contractul

s-a aflat în derulare este de 28.800 lei. Până la această dată, contribuția achitată a fost de 3.832 lei ($479 \text{ lei} \times 8 \text{ luni de activitate}$).

Plătitorul de venit procedează după cum urmează:

- a) recalculează plafonul anual corespunzător numărului de luni de activitate, astfel: $22.800 \text{ lei} : 12 \text{ luni} \times 8 \text{ luni de activitate} = 15.200 \text{ lei}$;
- b) se constată că venitul net realizat aferent perioadei de activitate, de 28.800 lei, este mai mare decât plafonul recalculat de 15.200 lei; persoana fizică datorează contribuția;
- c) persoana fizică are posibilitatea să păstreze valoarea venitului ales sau o poate modifica, dar nu sub nivelul plafonului stabilit la lit. a), de 15.200 lei; persoana fizică alege să micșoreze valoarea venitului ales la suma de 16.000 lei;
- d) determinarea contribuției datorate, recalculate: $16.000 \text{ lei} \times 25\% = 4.000 \text{ lei}$, respectiv 500 lei/lună ($4.000 \text{ lei} : 8 \text{ luni de activitate}$).

Rezultă că persoana fizică mai are de plată suma de 168 lei ($4.000 \text{ lei} - 3.832 \text{ lei}$). Contribuția va fi reținută de către plătitor odată cu ultima plată efectuată către persoana fizică.

Pentru contribuabilii persoane fizice care închiriază bunuri din patrimoniul personal este aceea prin care contribuabilii au obligația depunerii la organul fiscal competent a declarației unice pe fiecare sursă de realizare a venitului, în termen de 30 de zile de la încheierea contractelor de închiriere.

Persoanele fizice care obțin venituri din cedarea folosinței bunurilor din patrimoniul personal, în situațiile în care intervin modificări ale clauzelor contractuale sau în cazul rezilierii, în cursul anului fiscal, a contractelor încheiate între părți, depun în termen de 30 de zile de la data producerii evenimentului declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice.

Așadar, se simplifică mult procedura fiscală pentru această categorie de contribuabili, în sensul în care nu mai au obligația înregistrării contractelor de închiriere la organele fiscale teritoriale, nu mai trebuie să completeze declarația estimativă (formularul 220) sau pe cea privind veniturile realizate (formularul 200), formulare abrogate prin O.U.G. nr. 18/ 2018, având de completat o singură declarație, și anume declarația unică.

Ion Jinga, consultant fiscal

Completarea declarațiilor fiscale și aplicarea legislației GDPR

Cazuri practice!

O microîntreprindere plătitoare de TVA trimestrial are drept obiect de activitate transportul de persoane. Societatea s-a înființat în anul 2009. Emite facturi fiscale către persoane fizice pentru contravaloarea abonamentelor lunare pe rută fixă. Începând cu 25 mai 2018 mai are voie să completeze sub numele clientului CNP, serie, număr, carte de identitate, adresă? Dacă nu, cum va fi realizată declarația 394?

Dispoziții legale cu privire la informații conținând datele de identificare ale persoanei care efectuează livrarea bunurilor, și anume: numele și prenumele, seria și numărul actului de identitate (buletin de identitate, carte de identitate sau pașaport), codul numeric personal erau art. 3 alin. (2) din O.M.F.P. nr. 29/2003 privind aplicarea prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora, act normativ abrogat expres prin H.G. nr. 105/2009. În aceste condiții își încetează aplicabilitatea toate actele normative întemeiate pe dispozițiile reglementării aprobate.

În aceste condiții, singurul act normativ care reglementează conținutul facturii este Codul fiscal. În forma aplicabilă de la 1 ianuarie 2016, art. 319 alin. (20) din Codul fiscal stabilește toate informațiile cerute a fi cuprinse în factură. Fără a mai enumera informațiile cuprinse la lit. a) - r) se poate constata că nu sunt menționate cerințe privind identificarea persoanelor care au întocmit factura, respectiv care au primit-o.

Părțile pot conveni alte mijloace care să constate nu numai emiterea și comunicarea facturii, dar mai ales realizarea livrării sau a prestării de servicii. În acest sens, desemnează în contract sau în alte înscrisuri încheiate persoanele anume stabilite sau/și funcția celor care reprezintă societățile în cadrul operațiunilor economice astfel încât confirmările emise de acestea să poată fi folosite ca probă în cazul necesității soluționării unui litigiu. Trebuie subliniat și faptul că alin. (29) al aceluiași art. 319 din Codul fiscal precizează că semnarea și, stampilarea facturilor nu constituie elemente obligatorii pe care trebuie să le conțină factura.

În concluzie, identificarea reprezentanților părților în cuprinsul facturii reprezintă elemente opționale pe care acestea convin expres sau tacit să le furnizeze. Cu toate acestea, considerăm că elementele de identificare ale persoanei fizice în calitate de reprezentant pot fi cerute și prelucrate invocând excepția de la necesitatea consimțământului prevăzută la art. 6 alin. (1) lit. f) din Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor

fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal. În schimb, informațiile de identificare cum sunt cele cuprinse în codul numeric personal, făcând parte din sfera categoriilor speciale de date cu caracter personal, astfel cum sunt prevăzute la art. 9 alin. (1) din Regulament, nu vor putea fi prelucrate decât în condițiile obținerii consimțământului persoanei vizate și doar în măsura în care se poate justifica necesitatea prelucrării unor astfel de date în afara celor de strictă identificare a calității de reprezentant al uneia dintre părți.

Așadar, considerăm că datele de identificare ale persoanelor trebuie să fie minime și să se rezume exclusiv stabilirea calității de reprezentanți ai părților.

În situația în care beneficiarul este o persoană fizică, urmează a fi avute în vedere prevederile exprese ale art. 319 alin. (20) lit. f) potrivit cărora factura trebuie să cuprindă numele și adresa beneficiarului bunurilor sau serviciilor, precum și codul de înregistrare în scopuri de TVA sau codul de identificare fiscală al beneficiarului, dacă acesta este o persoană impozabilă. În concluzie, în cazul în care beneficiarul este o persoană fizică și nu este o persoană impozabilă, elementele de identificare cuprinse în factură sunt numele și adresa, fără a fi utilizat codul numeric personal. Având în vedere că înscrierea datelor cu caracter personal menționate mai sus sunt cerute de dispozițiile legale, conform art. 6 alin. (1) lit. c) din Regulamentul (UE) 2016/679, nu va fi necesar consimțământul persoanei vizate pentru prelucrarea acestora, fiind aplicabile celelalte dispoziții din Regulament referitoare la drepturile persoanelor fizice în cauză.

Trebuie subliniat că și în cuprinsul instrucțiunilor de completare ale Declarației informative 394 privind livrările/prestările și achizițiile efectuate pe teritoriul național de persoanele înregistrate în scopuri de TVA, aprobate prin O.P.A.N.A.F. nr. 3.769/2015, cu modificările ulterioare, la pct. 3 referitor la modul de completare a Coloanei „CIF/CUI/CNP/ NIF/Cod de înregistrare în scopuri de TVA al furnizorului/beneficiarului/ Cod valabil de TVA în statul membru/Cod de înregistrare” de la lit. C, D, E, F, sunt făcute precizări exprese cu privire la furnizarea acestor informații.

Astfel, completarea CNP/NIF este obligatorie în situația în care persoana impozabilă îl colectează de la persoana fizică din facturi, contracte (de prestări servicii, de furnizare utilități, vânzări de bunuri mobile și imobile etc.); în lipsa acestuia, se vor declara numele, prenumele și adresa persoanei fizice. La adresă se vor completa informațiile, în următoarea ordine: datele din actul de identitate al persoanei fizice colectate de persoana impozabilă sau, în lipsa acestuia, o altă adresă comunicată de

beneficiar. În concluzie, necolectarea CNP de la persoana fizică va determina necompletarea câmpului corespunzător, ci doar a celui privind numele și adresa persoanei. Nici consultarea actului de identitate pentru consemnarea adresei nu este obligatorie, ci se va consemna adresa pusă la dispoziție de persoana fizică în calitate de beneficiar.

În concluzie, în raport cu dispozițiile Regulamentului (UE) 2016/679 și cu actele normative aplicabile în speță, nu există obligația colectării de date cu caracter personal altele decât cele privind numele și prenumele și adresa comunicată de persoana fizică, fără a exista obligația furnizării informațiilor privind

codul numeric personal dacă acesta nu este colectat. În lipsa unei obligații legale de prelucrare a CNP considerăm că, în conformitate cu principiile cuprinse la art. 5 din Regulament, nu se justifică colectarea unei astfel de informații care se plasează în sfera categoriilor speciale de date cu caracter personal, astfel cum sunt prevăzute la art. 9 alin. (1) din Regulament, dacă nu există consimțământul expres al persoanei vizate sau nu sunt aplicabile celelalte excepții enumerate la art. 9 alin. (2) din aceeași reglementare. Refuzul persoanei fizice de a furniza CNP va determina necompletarea Declarației informative 394 cu această informație fără ca această informație lipsă să angajeze răspunderea contribuabilului care o întocmește.

Servicii medicale suportate de angajat. Tratament fiscal și contabil

Un salariat dorește să încheie un contract cu o clinică pentru a beneficia de servicii medicale. Costul abonamentului lunar se deduce din impozitul pe salarii lunar? Care este monografia contabilă?

Potrivit prevederilor art. 78 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, impozitul lunar prevăzut la alin. (1) se determină astfel: la locul unde se afla funcția de bază, prin aplicarea cotei de 10% asupra bazei de calcul determinată ca diferență între venitul net din salarii calculat prin deducerea din venitul brut a contribuțiilor sociale obligatorii aferente unei luni, datorate potrivit legii în România sau în conformitate cu instrumentele juridice internaționale la care România este parte, precum și, după caz, a contribuției individuale la bugetul de stat datorate potrivit legii, și următoarele:

1. (I) deducerea personală acordată pentru luna respectivă;
2. (II) cotizația sindicală plătită în luna respectivă;
3. (III) contribuțiile la fondurile de pensii facultative potrivit Legii nr. 204/2006, cu modificările și completările ulterioare, și cele la scheme de pensii facultative, calificate astfel în conformitate cu legislația privind pensiile facultative de către Autoritatea de Supraveghere Financiară, administrate de către entități autorizate stabilite în state membre ale Uniunii Europene sau aparținând Spațiului Economic European, suportate de angajați, astfel încât la nivelul anului să nu se depășească echivalentul în lei al sumei de 400 euro;
4. (IV) primele de asigurare voluntară de sănătate, precum și serviciile medicale furnizate sub formă de abonament, suportate de angajați, astfel încât la nivelul anului să nu se depășească echivalentul în lei al sumei de 400 euro. Contractul de asigurare, respectiv abonamentul vizează servicii medicale furnizate angajatului și/sau oricărei persoane aflate în întreținerea sa, așa cum este definită la art. 77 alin. (3).

Pe parcursul anului, plătitorul de venituri din salarii cumulează sumele în euro, prevăzute la art. 78 alin. (2) lit. a) pct. (III)

și (IV) din Codul fiscal, și verifică încadrarea în plafonul deductibil prevăzut de lege. Pentru verificarea încadrării în plafonul anual, cursul de schimb utilizat pentru determinarea echivalentului în euro este cursul leu/euro comunicat de Banca Națională a României, în vigoare în ultima zi a lunii pentru care se plătesc drepturile salariale.

Așadar, după cum se observă, serviciile medicale sub formă de abonament nu se deduc din impozitul pe salarii, ci diminuează baza de calcul al impozitului pe salarii.

În măsura în care serviciile medicale furnizate sub formă de abonament, definite conform Legii nr. 95/2006, sunt suportate de angajator, acestea reprezintă venituri neimpozabile pentru angajat în limita sumei de 400 euro anual (art. 76 alin. (4) lit. t) din Codul fiscal), în timp ce dacă sunt suportate de angajați, diminuează baza de calcul al impozitului pe salarii, astfel încât la nivelul anului să nu se depășească suma de 400 euro.

Prin urmare, condiția impusă de textul de lege este ca serviciile medicale să fie suportate de angajați chiar dacă nu angajatul este cel care face plata. Rezultă că se încadrează în textul de lege și serviciile medicale pe care le plătește angajatorul, dar le reține angajatului din veniturile salariale cuvenite întrucât și în această situație angajatul este cel care suportă plata serviciilor medicale.

Din punct de vedere contabil:

- în situația în care serviciile medicale sub formă de abonament sunt plătite direct de către angajator, se vor înregistra doar pe statul de salarii (în baza documentelor justificative), ca deducere fiscală în vederea stabilirii impozitului pe salarii, fără a genera înregistrări contabile;
- în situația în care acestea vor fi plătite de către angajator în numele salariatului, sunt înregistrate ca rețineri pe stat prin intermediul contului 427 „Rețineri din salarii datorate terților”;

Depășirea plafonului de plăți în numerar. Consecințe

Care este sancțiunea și termenul maxim de sancționare pentru nerespectarea plafonului de plăți (10.000 lei/zi)? Este corectă mențiunea dacă abaterea nu a fost depistată în termen de 6 luni?

În Legea nr. 70/2015 sunt prevăzute două plafoane pentru plăți de 10.000 de lei ce nu pot fi depășite:

Articolul 3

„(1) Prin excepție de la prevederile art. 1 alin. (1) se pot efectua operațiuni de încasări și plăți în numerar, în următoarele condiții:

(...)

c) plăți către persoanele prevăzute la art. 1 alin. (1), în limita unui plafon zilnic de 5.000 lei/persoană, dar nu mai mult de un plafon total de 10.000 lei/zi;

d) plăți către magazinele de tipul cash and carry, care sunt organizate și funcționează în baza legislației în vigoare, în limita unui plafon zilnic total de 10.000 lei;

(...)”

[depășirea plafoanelor de la art. 3 înseamnă deci nerespectarea prevederilor art. 1 alin. (1)]

Articolul 4

„(...)

(4) Operațiunile de plăți în numerar efectuate de persoanele prevăzute la art. 1 alin. (1), către persoane fizice, reprezentând contravaloarea unor achiziții de bunuri sau a unor prestări de servicii, dividende, cesiuni de creanțe sau

alte drepturi și restituiri de împrumuturi sau alte finanțări se efectuează cu încadrarea în plafonul zilnic de 10.000 lei către o persoană. Sunt interzise plățile fragmentate în numerar către o persoană, pentru tranzacțiile mai mari de 10.000 lei.”

Sancțiunea pentru depășirea acestor plafoane este prevăzută la art. 12 alin. (1) din Legea nr. 70/2015:

Articolul 12

„(1) Nerespectarea prevederilor art. 1 alin. (1), art. 3 alin. (2) și (3), art. 4 alin. (1), (2) și (4), art. 9 și 10 constituie contravenții, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să constituie infracțiuni, și se sancționează, (...) cu amendă de 10% din suma încasată/plătită care depășește plafonul stabilit de prezentul capitol pentru fiecare tip de operațiune, dar nu mai puțin de 100 lei.”

Mențiunea „dacă abaterea nu a fost depistată în termen de 6 luni ea nu mai poate fi sancționată” este corectă în această situație. Asta deoarece, la art. 14 din Legea nr. 70/2015 se prevede:

„Contravențiilor prevăzute la art. 12 le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, aprobate cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.”

Iar la art. 13 din O.G. nr. 2/2001 se prevede că:

„(1) Aplicarea sancțiunii amenzii contravenționale se prescrie în termen de 6 luni de la data săvârșirii faptei.”

Majorarea capitalului prin aporturi proprii. Monografie contabilă

La 31.12.2017, societatea este plătitoare de impozit micro și are total capitaluri proprii negative de 1.775,64 lei, din care: cont 1012 „Capital subscris vărsat” = 510 lei, cont 1061 „Rezerve legale” = 2 lei; cont 1171.1 Debit = 4.439,35 lei (pierderi ani precedenți), cont 1171.4 Credit = 2.917,75 lei (corectare erori contabile). Se dorește majorarea capitalului social cu 200.000 lei din aportul propriu și aflarea eventualelor impozite care trebuie achitate la stat.

Cum se poate stinge contul 455 „Sume datorate acționarilor/asociaților” dat fiind că societatea nu are surse de achitare a aporțurilor depuse? Se poate compensa debitul cu creditul 1171?

Contul 455 reflectă datoria societății față de asociați.

Închiderea contului 455 pe seama contului de venituri se realizează numai la renunțarea la dreptul de creanță al asociaților, sau la expirarea termenului de prescripție.

Remiterea de datorie are loc atunci când creditorul îl eliberează pe debitor de obligația sa. Remiterea de datorie este totală, dacă nu se stipulează contrariul.

Pentru renunțarea la datorie acționarul dă o declarație prin care renunță la creanța reprezentând suma cu care a finanțat societatea.

Sumele la care se renunță se înregistrează ca venituri ale societății respective, prin anularea datoriei, articol contabil:

4558	=	7588
„Acționari/Asociați – dobânzi la conturi curente”		„Alte venituri din exploatare”

Suma înregistrată ca venit este considerat venit impozabil pentru microîntreprinderi, acest venit nefiind eliminat din baza impozabilă a impozitului pe venitul microîntreprinderilor

potrivit art. 53 din Codul fiscal. Închiderea datoriei prin contul 1171 se face numai în cazul unei erori contabile cum ar fi trecerea termenului de prescriere.

În acest caz, suma înregistrată în creditul contului 1171 reprezintă venit impozabil pentru care se depune declarație rectificativă aferentă perioadei în care trebuia reluat ca venit.

Achiziții bunuri de pe internet. Monografie contabilă

Societatea a comandat de pe AliExpress produse în valoare de 25 USD. Produsele au venit din Belgia prin Poșta Română. Nu s-au plătit TVA sau taxe vamale pentru această comandă. Nu avem Invoice, avem doar o comandă întrucât nu reușim să facem rost de invoice.

Cum înregistrăm în contabilitate această intrare?

Este achiziție intracomunitară ținând cont că bunurile vin din Belgia?

Da, ținând cont de faptul că bunurile vin din Belgia, vorbim despre o achiziție intracomunitară pentru care persoana care datorează TVA este beneficiarul.

Se va aplica deci taxare inversă:

3xx	=	401	28 USD x
„Conturi de stocuri și producție în curs de execuție”		„Furnizori”	cursul BNR

4426	=	4427	19% x valoarea
„TVA deductibilă”		„TVA colectată”	de mai sus

Se raportează achiziția în D390 și D300 ca pe o achiziție intracomunitară.

Extras din Instrucțiunile de completare ale D390:

«1. Pentru achiziții intracomunitare de bunuri taxabile în România, în cazul în care furnizorul nu comunică un cod valabil de TVA, dar bunurile sunt transportate de pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene, achiziția se declară în declarația recapitulativă astfel:

Coloana „Țară” – codul țării membre din care s-a efectuat livrarea intracomunitară.

Coloana „Cod operator intracomunitar” – nu se va înscrie nimic.

Coloana „Denumire/Nume, prenume operator intracomunitar” – se va înscrie denumirea/nume, prenume al furnizorului care a emis factura.

Coloana „Tipul operațiunii” – se va înscrie „A”.

Coloana „Baza impozabilă” – valoarea tranzacției/tranzacțiilor efectuate în perioada de raportare cu respectivul furnizor (baza impozabilă pentru calculul TVA stabilite potrivit prevederilor titlului VI din Codul fiscal).»

Recuperare impozit pe venitul din dobânzi reținut și plătit în plus

În anul 2018, s-a calculat impozitul pe dobânda datorată pentru un împrumut de la asociatul unic folosind cota de 16%. Impozitul a fost declarat prin D100 și a fost plătit la bugetul de stat. Cum se poate recupera suma plătită de la Administrația Financiară?

Veniturile de natura dobânzilor primite de o persoană fizică pentru împrumuturile acordate în baza unui contract civil sunt reglementate de art. 91 lit. b) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările ulterioare și de către

pct. 2 alin. (1) lit. c) din H.G. nr. 1/2016 pentru aplicarea normelor metodologice.

Veniturile sub formă de dobânzi rezultate din contractele civile încheiate se impun cu o cotă de 10% din suma acestora, impozitul fiind final, indiferent de data constituirii raportului juridic.

Pentru veniturile sub formă de dobânzi, impozitul se calculează și se reține de către plătitorul de astfel de venituri la momentul plății dobânzii.

Plata impozitului pentru veniturile din dobânzi se face lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare înregistrării plății dobânzii, pentru venituri de această natură. Impozitul datorat se plătește integral la bugetul de stat.

În situația în care plătitorul de venit a constatat că a aplicat un impozit mai mare asupra veniturilor din dobânzile plătite persoanei fizice (în speță 16% față de 10%), acesta va regulariza diferențele respective începând cu luna constatării.

Stingerea creanțelor fiscale se poate face, conform prevederilor capitolului II din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările ulterioare prin plată, compensare și restituire.

Așa cum este specificat în întrebare se dorește restituirea sumei reținute persoanei fizice și plătite în plus către Bugetul de stat.

ATENȚIE

Potrivit prevederilor OPANAF nr. 187/2017 pentru aprobarea Procedurii de restituire a sumelor reprezentând taxe sau alte venituri ale bugetului de stat, plătite în plus sau necuvenite și pentru care nu există obligația de declarare, se depune formularul 110 – „Declarație de regularizare/cerere de restituire privind impozitul pe venit reținut la sursă” (aprobat prin OPANAF nr. 2.779/2017).

Conform instrucțiunilor, declarația se completează și se depune de către „plătitorii de venit care au reținut la sursă un impozit pe venit în cuantum mai mare decât cel legal datorat și efectuează regularizarea sumelor restituite beneficiarilor de venit cu obligațiile fiscale de același tip datorate în perioada fiscală în care s-a efectuat restituirea”.

La rd. 1 se înscrie suma datorată reprezentând impozitul pe venit reținut la sursă, în perioada fiscală în care s-a efectuat restituirea sumelor către beneficiarii de venit, conform legii.

Suma se preia, după caz, de la rd. 1 „Suma datorată” din formularul 100 „Declarație privind obligațiile de plată la bugetul de stat”.

La rd. 2 se înscrie suma restituită de persoana juridică persoanei fizice (diferența de impozit), iar la rd. 4 se trece suma care se solicită pentru restituire.

Pentru impozitul pe venit care se regularizează potrivit acestor prevederi, plătitorul nu depune declarație rectificativă.

Cererea de restituire este însoțită de copii ale documentelor de plată ale persoanei juridice și trebuie să cuprindă următoarele informații:

- denumirea solicitantului;
- codul de identificare fiscală;
- domiciliul fiscal al solicitantului;
- suma și natura creanței solicitate la restituire;
- codul IBAN aferent contului în care se solicită restituirea;
- datele de identificare ale organului fiscal central competent în a cărui administrare se află acesta;
- motivul pentru care se solicită restituirea sumei.

În situația în care se constată existența unor obligații fiscale restante, inclusiv amenzi de orice fel și alte creanțe bugetare transmise spre recuperare organului fiscal competent, suma solicitată se restituie numai după constatarea compensării cu obligațiile sale restante.

Regimul contabil pentru fonduri europene nerambursabile

O societate nou-înființată primește Fonduri Europene nerambursabile (start-up) în vederea acoperirii cheltuielilor cu mijloace fixe, chirie, salarii. Care este monografia contabilă?

Tratamentul contabil al subvențiilor este prevăzut de reglementările contabile în vigoare, aprobate prin O.M.F.P. nr. 1.802/2014.

Potrivit punctului 399 alin. (1) și (2) din O.M.F.P. nr. 1.802/2014, în cele mai multe situații, perioadele de-a lungul cărora o entitate recunoaște cheltuielile legate de o sub-

venție guvernamentală sunt ușor identificabile. Astfel, subvențiile acordate pentru acoperirea anumitor cheltuieli sunt recunoscute la venituri în aceeași perioadă drept cheltuială aferentă.

În mod similar, subvențiile legate de activele amortizabile sunt recunoscute, de regulă, în contul de profit și pierdere pe parcursul perioadelor și în proporția în care amortizarea acelor active este recunoscută.

În cazul subvențiilor a căror acordare este legată de ac-

tivitatea de producție sau prestări de servicii, recunoașterea acestora pe seama veniturilor se efectuează concomitent cu recunoașterea cheltuielilor a căror contravaloare urmează a fi acoperită din aceste subvenții.

În creditul contului 475 „Subvenții pentru investiții” se înregistrează subvențiile pentru investiții, împrumuturile nerambursabile cu caracter de subvenții pentru investiții și alte sume de primit cu caracter de subvenții pentru investiții, în contrapartidă cu 445 „Subvenții”, iar în debitul contului 475 „Subvenții pentru investiții” se înregistrează cota-parte a subvențiilor pentru investiții trecute la venituri, corespunzător amortizării calculate sau la scoaterea din evidență a activelor, în contrapartidă cu 758 „Alte venituri din exploatare”.

În creditul contului 472 „Venituri înregistrate în avans” se înregistrează valoarea subvențiilor pentru venituri, afe-rente perioadelor viitoare în contrapartidă cu 445, iar în debitul contului 472 „Venituri înregistrate în avans” se înregistrează valoarea subvențiilor pentru venituri, înregistrate anterior ca venituri în avans în contrapartidă cu 741 „Venituri din subvenții de exploatare”.

Astfel, aprobarea subvenției se poate înregistra:

445 „Subvenții” = % 40.000 euro

4752 „Împrumuturi nerambursabile cu caracter de subvenții pentru investiții” = 15.000 euro

472 „Venituri înregistrate în avans” = 25.000 euro

Încasarea primei tranșe:

5121	=	445	30.000 euro
„Conturi la bănci în lei”		„Subvenții”	

Cumpărarea utilajelor în valoare de 15.000 euro:

2131	=	404	15.000 euro
„Echipamente tehnologice (mașini, utilaje și instalații de lucru)”		„Furnizori de imobilizări”	

Pe măsura amortizării utilajelor se reia la venituri partea aferentă din subvenție, corespunzător amortizării înregistrate:

4752	=	7584
„Împrumuturi nerambursabile cu caracter de subvenții pentru investiții”		„Venituri din subvenții pentru investiții”

Achiziția materiilor prime:

301	=	401
„Materii prime”		„Furnizori”

Consumul materiilor prime:

601	=	301
„Cheltuieli cu materiile prime”		„Materii prime”

Înregistrarea altor cheltuieli finanțate din fonduri nerambursabile:

6xx	=	401
„Conturi de cheltuieli”		„Furnizori”

sau

641	=	421
„Cheltuieli cu salariile personalului”		„Personal - salarii datorate”

Cota-parte a subvențiilor pentru investiții trecute la venituri, ca o corecție a cheltuielilor pentru care au fost acordate (de fapt, societatea nu a suportat acele cheltuieli din fonduri proprii și anularea cheltuielilor înregistrate pe baza documentelor justificative se efectuează prin recunoașterea unui venit din subvenții).

Pe măsură ce se cheltuiește subvenția pentru venituri, se reiau la venituri sumele înregistrate în 472 „Venituri înregistrate în avans”, ca o corecție a cheltuielilor pentru care au fost acordate (de fapt, societatea nu a suportat acele cheltuieli din fonduri proprii și anularea cheltuielilor înregistrate pe baza documentelor justificative se efectuează prin recunoașterea unui venit din subvenții):

472	=	741
„Venituri înregistrate în avans”		„Venituri din subvenții de exploatare”

Veniturile din subvenții nu intră în baza impozabilă a impozitului pe veniturile microîntreprinderilor, conform art. 53 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal (deci nu vor fi impozitate).

Marea Carte a Monografiilor Contabile

Detalii pe: www.mareacarte2018.contabilul.ro

Marfă deteriorată. Implicații fiscale

O firmă se aprovizionează de la un furnizor cu marfă conștând în obiecte de sticlă (lustre) și constată după o perioadă că marfa este deteriorată (spartă). Recepția s-a întocmit fără să se desfacă ambalajele. Marfa va trebui scăzută din gestiune întrucât furnizorul nu este de acord să o înlocuiască. Este suficient întocmirea unui proces-verbal cu marfa deteriorată? Există vreo reglementare care prevede ca la întocmirea procesului-verbal să fie prezent și un membru al furnizorului care să constate că marfa este deteriorată? Există obligația predării mărfii deteriorate către o firmă de reciclare?

Se întocmește un proces-verbal cu marfa deteriorată și se propune casarea acesteia. Casarea se face pe baza Deciziei conducerii care aprobă propunerea comisiei care a inventariat marfa deteriorată.

De vreme ce s-a recepționat marfa, iar furnizorul nu poate fi obligat să își asume nicio responsabilitate, el nu mai are nicio legătură cu aceasta. La întocmirea procesului-verbal de casare nu trebuie să participe niciun reprezentant al furnizorului (nu există nicio reglementare legală în acest sens).

RECOMANDARE

Nu este obligatorie predarea mărfii deteriorate către o firmă de reciclare, dar ar fi mult mai avantajos din punct de vedere fiscal să se facă asta, deoarece nu s-ar mai pune nicio problemă referitoare la deductibilitatea cheltuielilor (pentru că se vor obține venituri din vânzarea deșeurilor) sau deducerea TVA aferentă stocului respectiv (pentru că vânzarea va fi în sfera TVA).

Altfel, odată ce marfa a fost recepționată, se va naște întrebarea „cui i se poate imputa degradarea acesteia?” – iar responsabil pentru buna sa depozitare este gestionarul sau, dacă nu există unul, administratorul societății.

Presupunând că se demonstrează că degradarea este neimputabilă, va trebui să se aibă dovada distrugerii pentru a putea deduce cheltuielile și a nu fi obligați să ajustați TVA.

Art. 25 alin. (4) litera c) din Codul fiscal:

„(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:
(...)

c) cheltuielile privind bunurile de natura stocurilor sau a mijloacelor fixe amortizabile constatate lipsă din gestiune ori degradate, neimputabile, precum și taxa pe valoarea adăugată aferentă, dacă aceasta este datorată potrivit prevederilor titlului VII. Aceste cheltuieli sunt deductibile în următoarele situații/condiții:

(...)

3. bunurile/mijloacele fixe amortizabile degradate calitativ, dacă se face dovada distrugerii;”

Normele metodologice prevăd:

„(3) În sensul art. 25 alin. (4) lit. c) pct. 3 din Codul fiscal, condiția referitoare la distrugerea stocurilor sau a mijloacelor fixe amortizabile se consideră îndeplinită atât în situația în care distrugerea se efectuează prin mijloace proprii, cât și în cazul în care stocurile sau mijloacele fixe amortizabile sunt predate către unități specializate.”

Art. 304 alin. (2) din Codul fiscal:

„(2) Nu se ajustează deducerea inițială a taxei în cazul:

a) bunurilor distruse, pierdute sau furate, în condițiile în care aceste situații sunt demonstrate sau confirmate în mod corespunzător de persoana impozabilă. În cazul bunurilor furate, persoana impozabilă demonstrează furtul bunurilor pe baza actelor doveditoare emise de organele judiciare;”

Normele metodologice prevăd:

„(10) În sensul art. 304 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, persoana impozabilă nu are obligația ajustării taxei deductibile în cazul bunurilor de natura celor prevăzute la alin. (1) distruse, pierdute sau furate, în condițiile în care aceste situații sunt demonstrate sau confirmate în mod corespunzător, în situații cum ar fi, de exemplu, următoarele, dar fără a se limita la acestea:

(...)

d) bunurile de natura stocurilor degradate calitativ, care nu mai pot fi valorificate și pentru care se face dovada distrugerii;”

Monitorul Contabil

© 2017 – RENTROP & STRATON ISSN 2559 – 5768, ISSN-L 2559 – 5768

Manager Produs: Mara Dobre
Coordonator: consultant fiscal Ion Jinga
Consultant fiscal: Olga Crevelescu

Director Creație: Cristina Straton
DTP: Dana Segărceanu
Corectură: Elvira Panaitescu

Redacția: Bdul Națiunile Unite nr. 4, Gemenii Center,
sector 5, București; Telefon: 021.317.25.81

E-mail: consilier@rs.ro; Internet: www.rs.ro
Correspondență: Ghișeul extern 3 – O.P. 39, sector 3, București
Publicație editată de: RENTROP & STRATON
Membru fondator al B.R.A.T.

Editură recunoscută CNCIS conform deciziei nr. 284/11.09.2007

Președinte: George Straton
Director General: Octavian Breban

Toate drepturile rezervate. Nicio parte din această lucrare nu poate fi reprodusă, arhivată sau transmisă sub nicio formă și prin niciun fel de mijloace, mecanice sau electronice, fotocopiere, înregistrare audio sau video, fără permisiunea în scris din partea editorului. Autorii sau editorii nu sunt responsabili pentru nicio pierdere provocată vreunei persoane fizice sau juridice care acționează sau se abține de la acțiuni ca urmare a citirii materialelor publicate în această lucrare.

Import și export de servicii

Reprezintă import de servicii operațiunea prin care o societate din România este beneficiar al unor servicii prestate de prestatori stabiliți în afara Uniunii Europene.

Este cazul, de exemplu, al serviciilor furnizate pe cale electronică primite de la furnizori din afara Uniunii Europene sau a oricăror servicii pentru care locul prestării se stabilește conform regulii generale prevăzute la art. 278 alin. (2) din Codul fiscal.

Conform punctului 15 alin. (7) din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, serviciile prevăzute la art. 278 alin. (2) din Codul fiscal, prestate de prestatori stabiliți în afara Uniunii Europene către beneficiari persoane impozabile care sunt stabiliți pe teritoriul României, urmează aceleași reguli ca și serviciile intracomunitare în ceea ce privește determinarea locului prestării și celelalte obligații impuse de Titlul VII Taxa pe valoarea adăugată, dar nu implică obligații referitoare la declararea în declarația recapitulativă, conform prevederilor art. 325 din Codul fiscal, indiferent dacă sunt taxabile sau dacă beneficiază de scutire de taxă, și nici obligații referitoare la înregistrarea în scopuri de TVA specifice serviciilor intracomunitare prevăzute la art. 316 și 317 din Codul fiscal.

Taxa pe valoarea adăugată este datorată de orice persoană impozabilă, inclusiv de către persoana juridică neimpozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 sau 317, care este beneficiar al serviciilor care au locul prestării în România conform art. 278 alin. (2) și care sunt furnizate de către o persoană impozabilă care nu este stabilită pe teritoriul României sau nu este considerată a fi stabilită pentru respectivele prestări de servicii pe teritoriul României conform prevederilor art. 266 alin. (2), chiar dacă este înregistrată în România conform art. 316 alin. (4) sau (6).

Pentru că locul prestării serviciului din punct de vedere al TVA este stabilit în România, beneficiarul are obligația plății TVA prin mecanismul taxării inverse, similar serviciilor intracomunitare.

Înregistrarea operațiunii în contabilitate, în baza facturii emise de prestatorul stabilit în afara Uniunii Europene, se efectuează utilizând următoarea formulă contabilă:

În decontul de TVA, formularul 300 „Decont de taxă pe valoarea adăugată”, achizițiile de servicii extracomunitare se înregistrează la atât la rd. 7 „Achiziții de bunuri, altele decât cele de la rd.5 și 6, și achiziții de servicii pentru care beneficiarul din România este obligat la plata TVA (taxare inversa)”, cât și la rd. 20 „Achiziții de bunuri, altele decât cele de la rd.18 și 19, și achiziții de servicii pentru care beneficiarul din România este obligat la plata TVA (taxare inversa)”, atât ca taxă colectată, cât și deducibilă, fără a relua sumele și la rândurile 7.1 și 20.1. Nefiind o achiziție intracomunitară de servicii, operațiunea nu se va declara

în formularul 390 Declarație recapitulativă privind livrările/achizițiile/prestările intracomunitare.

Dacă beneficiarul este persoana obligată la plata taxei, înseamnă că operațiunea este taxabilă în România, deci se declară în formularul 394 „Declarație informativă privind livrările/prestările și achizițiile efectuate pe teritoriul național de persoanele înregistrate în scopuri de TVA”(sunt exceptate numai facturile cu taxare inversa care se declara în 390 „Declarație recapitulativă privind livrările/achizițiile/prestările intracomunitare”).

În cazul în care beneficiarul serviciilor este o societate neplătitoare de TVA, aceasta va declara și va plăti efectiv TVA prin formularul 301 Decont special de taxă pe valoarea adăugată.

Înregistrarea operațiunii în contabilitate, în baza facturii emise de prestatorul stabilit în afara Uniunii Europene, se efectuează utilizând următoarea formulă contabilă:

„Alte cheltuieli cu serviciile executate de terți „Alte impozite, taxe și vărsăminte asimilate”

Reprezintă export de servicii operațiunea prin care o societate din România prestează servicii către beneficiari stabiliți în afara Uniunii Europene.

Este cazul, de exemplu, serviciilor de publicitate prestate de o societate din România către beneficiari persoane impozabile din afara Uniunii Europene sau a oricăror servicii pentru care locul prestării se stabilește conform regulii generale prevăzute la art. 278 alin. (2) din Codul fiscal. Serviciile prevăzute la art. 278 alin. (2) din Codul fiscal, prestate de prestatori stabiliți în România către beneficiari persoane impozabile care sunt stabiliți în afara Uniunii Europene urmează aceleași reguli ca și serviciile intracomunitare în ceea ce privește determinarea locului prestării și celelalte obligații impuse de Titlul VII Taxa pe valoarea adăugată, dar nu implică obligații referitoare la declararea în declarația recapitulativă, formularul 390 „Declarație recapitulativă privind livrările/achizițiile/prestările intracomunitare” conform prevederilor art. 325 din Codul fiscal, indiferent dacă sunt taxabile sau dacă beneficiază de scutire de taxă, și nici obligații referitoare la înregistrarea în scopuri de TVA specifice serviciilor intracomunitare prevăzute la art. 316 și 317 din Codul fiscal.

ATENȚIE

Dacă în cazul importului de servicii există un tratament diferit între plătitorii și neplătitorii de TVA, în cazul exportului de servicii operațiunile nu sunt impozabile în România și facturile se întocmesc fără TVA.

MTA012